

suram (m) & *approbationem dare*, quibus ille seorsim eodem loco delectatur. *Audire* (n) verò *arma*, nec in Germania nec Latio potuit; cur igitur Lectorem suum arma mea audiisse scribit? Si vidisse, si inspexisse aut explorasse dixisset, applausum probatorum Autorum audiisset. Sed quis Barbarismos & solœcismos ejus omnes enumeret? quis plures enarret? quis sine nausæa denuò hic adductos legat? Qui prægustum eorum ex his paucis habet, dubio procul respuit & reliquos, me non mōnente; Quemadmodum & Tu, *Illustrissime BOSSVETE*, hinc intelligis, quam ineptus sit, qui barbarus est, ad Te Scriptorem calami animique politissimi defendendum. Idem judicium à Te tuique similibus, quod est, à prudentibus & doctis feretur omnibus, si ad bullatas ejus nugas, quibus verba dat prætereaque nihil, vel obiter attendatur. Magistrum verò hujus artis cum innumeris speciminibus probet se omninò esse, dissimulare tamen studet hoc maximopere, utque eo magis ab hoc crimine alienus esse videatur, id mihi passim (o) imputat;

Poë-

-
- (m) *Cap. 5. pag. 70. Qui huic opusculo censuram dedere;*
& ipse Pontifex, qui huic libello *approbationem dedit.*
- (n) *Cap. 20. pag. 236. Audisti arma hujus Alberti omnia.*
- (o) Sufficiant tria loca ex innumeris: (1.) In præfat. a. 3.
Noster hic Albertus in futili suo examine sola inanitate verborum pugnat, ac criminatrice maledicentia: nectit strophos sophismatum, paralogismos format, fingit as dicit, quod & quantum vult, ut sibi possit objicere quodlibet. Fictionum quarumcunque præconcepta suæ opinioni conducibilium feracissimus ac calumniarum imprudens aut impudens assertor strenuissimus, eò audacior, quò imperitior. (2.) In medio Libri cap. 13. pag. 164. Hac non intelligit Alberti, ac pro examine

&